

LA COMARCA DE LLEYDA

SETMANARI CATALANISTA
(ADHERIT A LA UNIÓ)

PREUS. Semestre 2 pessetes.
Número corrent 5 céntims.
» atrasat 10 »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer Major - 61 - 2.º

SORTIRÀ TOTS LOS DIUMENGES

No s' admet cap original sense firma, ni s' retornan.

LO QUE VOLEM

«Volem la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyen càrrechs públichs: volem Corts catalanes, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sinó tot quent se referesa á la organisió interior de nostra terra; volem que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya's fallen en última instancia 'ls pleits y causes: volem senàrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat les contribucions e impostos, y volem, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut les quintes y lleves en massa y estableint que la reserva regional forsoa preste servey tan sols dintre Catalunya.» (Del Manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

JOSEPH M. BERGÓS Y MASSÓ

¡HA PUYAT AL CEL!

Á LA EDAT DE TRES ANYS.

Sos pares, germans, avis, padrina, oncles, ties y cosins, al fer parti á sos amichs y conegeuts, de tan sensible perdua, los hi pregan que tingen la bondat d' assistir avuy á la casa mortuoria, carrer Major n.º 22, á les onze y quart per acompañar lo cadavre á l' església parroquial de Sant Pere; y demá 'l matí á les deu á la Missa d' angel: per tot lo que 'ls hi quedarán reconeguts.

Lleyda, 8 d' Abril de 1900.

No s' avisa particularment.

ol se dona per despedit al pont.

LOS MEETINGS

Catalans de totes les comarques; catalanistes de totareu: la Unió 'ns crida als uns á nova vida y á la regeneració de nostra Patria; als altres á la propaganda d' una doctrina redemptora.

Fills de Catalunya; apòstols dels ideals regionalistes: la Unió 'ns convoca tot sovint, als uns, pera explicarnos son programa, pera que prenguem part en la lluya als altres.

Descendents de la rassa catalana: atletes de la salvació de nostra terra: la Unió 'ns prega, ara més que may, qu' escoltem sa paraula vivificadora, que concorreguem á la defensa dels principis generosos que la mouen, dels sagrats fins que l' esperonan.

Ja no se li permet lo dret de reunio en determinades comarques de Catalunya: mes ella, que's troba decidida á divulgar y extiende d' extrem á extrem de la Patria los ideals sants de l'autonomia catalana, no's dona per vensuda; y deixant de moment lo que 'n diuhem província de Barcelona, ahont se li nega la propaganda honrada y lleal de ses idees, cerca 'l refugi, pera conduhir-hi l' arca santa del Catalanisme, en altres comarques, regides també per l' absorbent centralisme, però en les que no se li ha denegat encara aquell dret y ahont fins ara no se li ha tapat la boca.

Catalans d' avuy y catalans de sempre: meditemo, y recordemsen de que hi han punts vedats pera enaltir les glories de Catalunya, de que á Vilanova y Geltrú y á Sitges no's poden fer sentir los cants armònichs de la regeneració d' aquesta terra; d' aquesta terra, mare de valents, esclavisadora de tirans.

Catalans, los que dormiu, desperteu á nova vida: prou vos cridan; deixondiuvs.

La Unió segueix son peregrinaje per les comarques catalanes, fent sortir de cada petjada nous elements que la secundan y sembrant per totes elles ab lo flam de sa paraula y ab lo foch de son amor los gèrmens del arbre de la Patria que s' arrela fondament al cor dels catalans y que, per sa virtud propria y per venir de bona llei, reflorirà ab frondositat incomparable.

Nosaltres, los fills de Lleyda, que forem distingits per la Unió Catalanista, al celebrarse un meeting memorable en lo que no hi mancà una part mes ó menos nombrosa de cada una de les forces

y entitats que integran aquell organisme, representació dels Catalanistes militants; nosaltres ve-nim doblement obligats á enviar nostra representació en los actes de propaganda que aquella organisa, tant per tractarse de la difusió de nostres doctrines, com d' un acte de cortesia que debem á totes les Associacions y Agrupacions que ab sa presencia 'ns honraren en aquell dia memorable. Nosaltres los catalanistes lleydatans no podem faltarhi al meeting que deu celebrarse avuy á Tarragona, com no podem tampoch faltar al que s' organisa pera l' diumenge de Pascua á les deu del matí, en la població catalanista del Vendrell, ahont no es la primera vegada que s' ha d' acullir lo catalanisme mercés a les persecucions de que ha sigut objecte. Anemhi donchs; y demostrem als polítichs, qu' ara s' usan, que es inútil la represió qu' exercen; que també fóra de la província de Barcelona poden ferse actes de resonancia y de profit pera nostra causa; que per tot s' obra pas l' idea de dignificar la Patria y de trepitjar la tirania: però, anemhi també pera patentizar que volen treballar á la llum del sol; que volem estar dintre de la legalitat; que, si 'ns treuen d' un punt per defensar la causa, anirem resignada però resolta y fermament á cercar en un altre la compatibilitat entre 'ls ideals catalanistes y 'l respecte degut á les lleys: y que pensem obrar aixís fins que als catalanistes se'ns tanquen totes les portes y 's declare nefanda é illegal nostra existència. Si arriba 'l cas, prou sabem que á mida que 'ls Gobrns barren les portes, los fills d' aquesta terra les aniran obrint de bat á bat.

DEL DIA

Entrem á la setmana mes solemne del any. Just es, donchs, que tribudem á son dols recort un bosinet del espay, que consagrem periòdicament á la lluya honrada de nostres ideals hermosos.

Un mon de pensaments envolcallats ab un mar de records, ens porta á nostra pena aquesta setmana, per enter dedicada á la memòria del bon Jesús, á sa doctrina puríssima, á son sacrifici dolissim, á sa abnegació sublim, á son amor sens límits.

Reconeixer sa grandesa; reconeixer la nostra pobresa. Aquí tenim l' oració millor. Oració sens'

moviment de llavis, sens esclamacions histèriques, sense convulsions nervioses; oració del cervell, del cor, psicològica, subjectiva, per un' ànima sola ab relació ab son sol Deu..... ¡hermosa oració!

Aquesta es la nostra, al sentarnos fatigats per l' etern combat, suhada la front encara per la dignificant suor de la lluya honrada que, recubrint ab lo vert llor del triomf la callosa pell del soldat, l' enlraya á la categoria de martyr, ó 'l liensa á l' abim de una fossana ignorada per tothom menys per Deu, qu' escampa ab mà pròdiga demunt sa remoguda terra l' incens balsàmic de l' ansiada justificació.

No té idea de pàtria, poble que cap Deu adora. Flectem los genolls en front del Deu del amor, y sentirem reviure mes ardorosa, ab mes vigor y forsa l' idea de la Patria; de la Patria santa, una, indivisible, que á Montserrat té'l monument de sa fé, en ses barres de sanch lo valor de sos fills, y en l' or de son escut la riquesa y la exhuberancia que sa fé y son valor li donan per sentir's activa essent esclava, y per pujar, arrossegant ses cadenes, al cim del Montseny per encendrer entre ses neus perpétues la foguera d' alarma, si peus extranjers petjan ab cinch descaró la terra que fertilisan ayres de lluïtad soberana, de fé creyent y de vitalitat propia que no la deixan ser espill que reverbera, sino sol que il·lumine los recons y encontrades hont sos fills homèrichs trevallan y resan per sa pronta regeneració.

Pi-To.

Puntes y taquetans

Bueno!

Qu' entre 'n Silvela y un home d' Estat, hi ha una diferencia tan grossa, com la que vá d' una carabassa vinatera al célebre diamant d' en Krüger, es una cosa que no ho dupta cap espanyol á mij pelar.

En Silvela es un bon home, si vostés volen; un home decent iencara que vulguin de... cent vint y cinch! pro'n fá unes com á coves.

Lo dilluns, sens' anar mes lluny, deya tota la prempsa, que desseguit que la daga no estiga llimada per la crítica parlamentaria, en Paquito començará una enèrgica campanya con ra'l catalanisme.

Esta vist que 'n Silvela á la vela, vol que 'l catalanisme siga son successor; perque sinó, no s' comprendria son afany de ferlo creixer ta y tan.

Jo m' jugo 'l talent de 'n Villaverde, contra les reformes de la cara de 'n Romero, que l' endemà de començar la persecució augmentarà La COMARCA en eatorze centes suscripcions.

Aixó sí; alguns de nostres companys, ja 'ls veig á Montjuich.

A menjar bacallà sech y salat sense ni un trago d' aigua. Com diuhen los revisionistes, que ho feyan ab los de les bombes.

Lo periódich oficial transwaali confirma que, á la casa inglesa Spring et Company, que tans milions de cartutxos ha proporcionat als boers, hi perteneix—com accionista—casi tota la família del ministre britànic Chamberlain.

Se veu que la rassa dels polítichs d' ofici es cosmopolita. Com la dels jitanos.

A prech del Sr. Sol y Ortega, ha dit en Villaverde qu' estudiaria lo de la rifa de Manila.

¿No saben de qu' es tracta?

¡Ah, donchs es molt bonich!

Varen fer los bitllets, los despatxaren tots, y.... ara, ni han fet la rifa.

Ni han tornat los quarts.

Ni ningú se'n recordava fins que 'n Sol ho ha desen-terrati.

Hi ha que confessar que 'l procediment no pot ser mes... madrileny.

Donchs, si, en Villaverde ha dit que ho estudiara, y des-pues resolverà.

Jo no hi sé res; pro—y Deu no 'm fassee profeta—me sembla que passarà lo seguent:

O que 'n Villaverde no ho resoldrà sino li diuhen res mes.

O que 'n Villaverde si ho resol, ho resoldrà malament.

¡Pela mi jugo!

Ja tenim mes car lo tabaco.

Apuja's los passatges dels trens.

Aumentades les tarifes de mercancies.

Encarit lo paper sellat.

Y menos barato qu' antes l'impost dels drets reals, transmissió de bens....
! Nosaltres si que 'n som de bens!
Pro la qüestió es que tot s'apuja.
Fan bé; jo també ho apujaria tot, fins als que tallan lo bacallà: ja 'ls hi dich jo, que 'ls faria pujar á un lloch, que si 'n baixavan, ja farijan prou.

Un madrileny dels grossos ha dit que tota, ó part—d' això no n'estem ben certs—de la prempsa catalana era soez, indigna, asquerosa, etc.

! Adeu.... bassa depuradora!

Lo general inglés French, ab 14.000 homes, ha tingut que retrocedir devant de 700 boers.

Aixó demostrarà á certs polítich que no's la cantitat, sinó la calitat la que vens quan se defensa un ideal sant y sagrat.

Intelligenti pauca.....

En Silvela ha dit que l'impresió del *Diario de las Sesiones* del Parlament, ha costat 40.000 duros.

A quants pobres repatriats se podia pagar ab 200.000 pessetes!

Y tancarem la secció, ja que 'n Silvela ha tancat les Corts.

En Paraíso no va volgut fer lo tancament de portes, perque no li sembla prou serio.

En Silvela ha manat lo tancament dels cossos colegisladors, perque li sembla mes cómodo.

Tot es qüestió de portes y de porta.

De portes.... tancades.

Y de porta.... quarts.

Y esperem ab ressignació espartana, la calomardina dictadura de la *plegadura* de *El Tiempo*, trastot humil en que s'ha convertit l'activa daga de Florencia, mentres los *innumeris representantibus del pais* aprofitaran la suspensió de sessions pera complir parroquia, confessant contrits y penitents la llarga llista de sos pecats y ses culpes!

! Deu los haja perdonats.... que ja hi ha de què.

Afortunadament la misericordia de Deu es infinita.

Pi-To.

Crónica regionalista

Al Extranger

—A Viena hi ha hagut una conferencia de txecs y d'alemanys pera tractar del tan debatut assumptiu de la oficialitat de la llengua del pais: pareix que no estan avuy les passions tan desligades com sis mesos enrera en que fou proscripta; ans be sembla que tot trovarà son arreglo, puig s'acordà que s'admeten tots los escrits en qualsevolga de les dos llengües redactats; fins se creu que l' llenguatge oficial de les autoritats dels ordres judicial y administratiu serà en la Hungria la llengua dels txecs.

—Al principi de l'abril de Praga, capital de la Bohemia, posessió de son cárrec, el Gobernador comte Condenhove pronuncià un llarg discurs en llengua txeca en lo que recordà lo dret de l'Estat històric d'aquell regne.

—Poch temps fa que 'ls periódics de Londres donaren conte del decidit viatje de la reyna d'Inglaterra á l'illa d'Irlanda: y com obéhant á una consigna tots ells començaren á elogiar á 'n aquesta regió, objecte avans de tots los desprecis y desatencions. Pero 'ls irlandeses no s'han deixat enganyar per aquest joch tan pueril y han fet manifestacions antibritàniques en poblacions com Dublin y New-York: en aquesta la diada de San Patrick issaren la bandera boera, feren públiques manifestacions de despreu contra Inglaterra y aplaudiren la parodia d'una cançó relativa al us que avuy han donat en fer los londonesos de la flor nacional irlandesa y al viatje de la reyna que consideran com una hipocresia del Gobern britanic.

—Ara ha arribat ja á Dublin la Reyna Victoria y sembla si hem de creure á la prempsa de Londres, que la rebuda que se li ha fet ha estat entusiasta. Nosaltres no obstant no hem de perdre de vista que ja de temps s'estava preparant per les autoritats de aquella població una acollida que pogués satisfer á la Soberana; prò en la que no hi havia de pendre part lo poble, que de sobres recorda que poch temps avuy han donat en fer los londonesos de la flor germana y qual sentiments s'han demonstrat en les recents manifestacions antibritàniques de Belfast.

—L'ukase imperial de Rusia arrebatant als fills de la Finlandia la seva autonomia va produint sos efectes: desde aquella fetxa passan de deu mil los finlandeses que han abandonat son pais, que va quedant casi desert, y extremadament pobres per ser los homes mes forts y vigorosos los que emigran pera lluirarse del servay militar que avays no 'ls era obligatori y que en virtut d'aquell desatentat decret ha sigut taxat en cinch anys.

A Catalunya

—Avuy, diumenge de Rams deu celebrar-se á Tarragona un meeting de propaganda organiat per la Unió Catalanista d'acord ab los elements ab que conta nostra causa en aquella població, los cuales s'han junyat pera formar la Asociació de Tarragona y sa Comarca qual Junta directiva ha quedat constituida en la seguent forma: President, D. Agustí M.º Gibert; vice-president, don Emili Ferrer y Sandoval; tesorier, don Eugeni Saugar; comptador, don Ferrán Asamá; bibliotecari, don Antoni Guasch; secretaris, don Pere Lloret y don Jordi Salvat.

—L'acte promet ser molt lluht y de gran importancia, tant pels oradors que hi han de prendre part com per les entitats que hi han de concorrer.

—Per no estar conformes ab sa política s'han separat de la redacció de *La Veu del Vallès* nostres companys de causa Narcís Fuster, de Ripollet, y Vicent Plantada y Fonolleda, de Mollet del Vallès.

—La Agrupació catalanista d'Olot està preparant actes de propaganda á Castellfollit, Ridaura, Tortellà y Sant Joan les Fonts.

—Retalem de *La Renaixença* del passat diumenge:

«Al anarahir al matí nostres estimats companys don Joseph Catarineu y D. Bonaventura Riera a la escribanía

del Sr. Romero cridats pera rebrelosi indagatoria y comunicarlosi l'auto de processament per los articles que publicaren en lo número del dia 15 del passat mes de *La Nació Catalana*, lo Jutje del districte de la Universitat va decretarlosi la presó, quedant de moment detinguts en lo calabosso fins á les cinc de la tarde que van ser posats en libertat per haberse constituit les fiances exigides.»

—Lo proxim diumenge de Pascua á dos cuarts de deu del matí tindrà lloch en la important població del Vendrell un altre meeting de propaganda qual organiació se deu també á la Unió Catalanista ab la cooperació molt eficàs y entusiasta dels catalanistes d'aquella Comarca: sembla que 'ls preparatius efectuats responden del èxit del acte que s'pensa realisar.

—Organisada per la secció literaria de la Agrupació excursionista «Los Montanyencs», tinguerà lloch lo passat diumenge, una notable vetllada. En ella hi llegiren composicions literaries originals, los senyors Ferré y Roig, Foix y Torres, Busquets y Puriset, Masseras, Buxadé, Soler y Sans y Rossell, y altres del consoci senyor Brossa y Sangermán, que foren molt aplaudits per la concurrencia que omplienava la sala. Lo president de la secció de Belles Arts, en Joseph Massó y Goula, executà al piano varies pesses de carácter popular.

Avans d' acabar aquesta vetllada l' senyor Folch y Torres pronuncià un discurs plé de patriotisme y sana doctrina catalanista, y l' president de la secció literaria un parlament de gracies, cantantse al acabar nostre himne *Los Segadors*.

—La Secció de Farmacia del «Centre Escolar Catalanista» ha celebrat darrerament sessió pública, en la que l' soci en Joan Bta. Blancfort donà una interessant conferència de «Histología vegetal», continuació de las que s'venen presentes en dit centre.

—S'ha estrenat á Milan ab gran èxit la traducció italiana del drama del senyor Guimerà *Terra Baixa*.

—Se tracta de celebrar á Celrà lo dilluns de Pascua un meeting de propaganda catalanista.

—De *La Veu del Ampurdà*:

«Dies passats y ab motiu d' una excursió que ferem á Ceret (Fràns), tinguerem lo goig de sentir en aquella població l' himne nacional català «Los Segadors», cantat per un coro que té organitzat lo notable professor de música, Sr. Amade.

Lo coro de referencia té en estudi moltes pesses catalanes, pera donarles á coneixer en la pròxima Exposició de París, ahont concurrint, deixant sentir les seues notes en les poblacions del tránsit.

—L'Associació Catalanista de Tarragona y sa Comarca ha circulat á les colectivitats catalanistes la seguent invitació:

«Los catalanistes d'aquesta ciutat, d' acord ad la «Unió Catalanista», han organitzat un meeting, que tindrà lloch lo diumenge de Rams, dia 8 d'aquest mes, á les tres de la tarda, en el Teatre Principal, al objecte de propagar la doctrina continguda en las Bases pera la Constitució Regional Catalana, aprobadas en la memorable Assamblea de Manresa.

Coneixent vostre probat amor y entusiasme per tot lo que puga enaixir y dignificar á nostra estimada Catalunya, vos convidém á dit acte, no exceptant de que l' honraréu ab la vostra assistència.

Tarragona, primer d' Abril de 1900.»

—S'estan fent treballs per a la pronta organiació d' una Agrupació Catalanista á San Vicens de Castellet.

—Nostre company de causa D. Joseph Catarineu processat per un article titulat «La llengua española», publicat en lo valent quinenari *«La Nació Catalana»*, ha designat per advocat a D. Joan Mon y per Procurador a D. Victor Pereyra, los qui han presentat ja'l recurs de reforma y 'l subsidiari d'apelació contra dit processament.

—La nit del dijous se reproduïren en lo Liceo de Barcelona las manifestacions catalanistes ab motiu de donarshi l'òpera concert de la temporada.

La creencia de que l'*«Orfeó Català»* cantaría «Los Segadors» va fer que el teatre s'omplís de gom á gom, vegetant en lo nombrós públic moltes senyores que ab sa elegància y bellesa contribuian á fer mes brillant l' aspecte que 'l saló presenta.

Al terminar la primera part del programa, l'*«Orfeó Català»*, fou ovacionat en extrem mentren son director rebia un obsequi de la empresa dels concerts, consistent en un artístich llas ab una sentida dedicatòria, pera esser collocat en la senyera. Lo públich aprofita aquella ocasió pera demanar que l'*«Orfeó»* cantés *Los Segadors*, a lo que no accediren los orfeonistas, los quals entonaren en sou lloch lo cant de la senyera.

Després del citat cant aumentà la cridoria del públich d'una manera espantosa, durant l' espectacle llarguissima estona, fins que l' mateix públich entonà lo desitjat cant dels *Segadors*, que fou corejat per un número immens de veus. Pocas vegades haurà produït lo ropetit cant un èctec tant imponent. A tot això no cessaren los aplausos y viscas al Orfeó y á Catalunya.

Era tal la excitació del públich, que, no content ab lo que havia fet, intenta repetir de nou la manifestació al començar tots los demés números que faltaven del programa, quins números eran los diferents temps de que 's compón la famosa novena sinfonía de Beethoven.

Al objecte de que la cosa no passés mes enllà fou precis immediatament d' acabat l' acte, apagar los llums, retirant 's espectadors sense que 's promogués ni 'l mes petit incident.

Les autoritats tenien preses tota mena de precaucions; per lo que tots los voltants del Liceo estaven fassits de policia disfressada y d' uniforme, tenint preparada la Guardia Civil per sortir al primer avis á dar retors.

—A les Iglesies de Palma de Mallorca s'hi ha predicat en català durant la Cuaresma qu'ara acaba.

MEETING FEDERAL TA

Los Comités federalistes del Pià de Barcelona celebraren lo diumenge passat en lo Teatre Granvía d'aquella ciutat l'anunciat meeting promogut pera fer públics los acorts presos per la Assamblea regional.

Obert l' acte pel President, Sr. Vallés y Ribot, á un quart d' onze y llegits la llista de representants de l' Assamblea, les Bases aprobades y un missatge de D. Francisco Pi y Margall, feu ús de la paraula D. Anton Ferrando qui parlà en nom dels obrers que segons digué devian estar identificats ab lo programa federal pera conseguir la reglamentació del treball y combatre als governs actuals: son parlament acabà ab un crit de ¡Visca l' Autonomia! y un altre de ¡Visca la Federació! que foren unaniment contestats.

En representació de la Joventut Federal de Tarragona combaté la centralisació, la monarquia y 'ls generals Polavieja y Martínez Campos, D. Antoni Rovira; després de quin discurs se llegí una carta de D. Miguel Laporta en que 's feya constar que creya arribada l' hora de manifestar clar y à la catalana que per damunt de tot s'ha de volguer la autonomia de Catalunya, després la federació y després la República.

Acte seguit feu ús de la paraula l'advocat don Odon Martí, qui dirigí una salutació entusiasta als fills de Catalunya que 's troben perseguits ab denúncies, penyores y processos per lo centralisme, per l'únic crim de travallar pera conseguir la autonomia de la nostra estimada terra. Recorda que les desastroses guerres colonials, en les que tanta sanch dels fills del poble s'hi vessà, s'haurien evitat si 'ls governs centralistes haguessen fet cas dels que clamaren pera que 's concedís la autonomia y fins la independència als fills de Cuba y Filipinas. Rebatió l'orador lo dictat de separatistes que á Madrid donan als que aquí á Catalunya defensan los ideals autonomistes, únics que poden salvar al Estat espanyol del grau de postació á que ha arribat, y 'l de bojos ab que motejan als que volem que les regions se governen per elles mateixes, quan la Historia demostra que aquest sistema es lo seguit per les nacions mes adelantades del mon, sia republicana o monàrquica la forma de govern que en les mateixes impere.

S'ocupà també de la cuestió econòmica, especificant les ventatges de l'autonomia sobre la centralisació.

Lo Sr. Pi Arsuaga director de «La Autonomia» combaté als senyors Paraíso y Costa, de quins va dirne que sembla fan lo joch del Gobern al apartar dels partits autonomistes els elements industrials y fabrils que componen les Càmbres Agrícoles y de Comers.

Parlà en nom dels federaus de la montanya don Joan Deu, qui va dir que vayan ab simpatia á totes les entitats cuaus esforços se dedicaven á combatre l'centralisme.

Tancà l'acte D. Josep M.º Ribot dihent que la democracia federalista de Catalunya, que vol la autonomia tant com la república, se troba igualment distanciada dels republicans unitaris que dels catalanistes: no's confon ab cap d'ells; mes d'aquests dos partits sols la'n separan dos archs de Sant Martí ab los colors de la pau, de la fraternitat y de la concordia; que està disposit a proclamar al mateix temps la autonomia de Catalunya y la república federal, á implantar l'autonomia si 'ls republicans implantesssen la república y á proclamar la república si 'ls catalanistes conseguissin l'autonomia.

Tots los oradors foren molt aplaudits y 'l ordre va ser complert.

A MADRIT

Les conferencies inaugurades pel Pare Soler al Ateneu de Madrid sobre l' tema del regionalisme prometen caure en lo mes gran dels oblits. Y es que la gent política d'aquella terra tan poc cas ha de fer de lo que pugan dirlosi, per mes que s'escargamen, persones tan competents com en Raymond d'Abadal, que d'una manera brillant y ràpidament exposà 'ls perills dels sistemes centralisadors y 'ls ventatges de les idees regionalistes, com de lo que pugan exposarlosi los Canalejas y 'l Moret que de tot han parlat, especialment aquell, menys del espírit del actual moviment catalanista que per complet desconeixen.

Lo Canalejas y 'l Moret y 'l Sanchez Guerra y tots los politichs de la moderna escola epicúrea, al tractar del regionalisme han de declarar-se partidaris de la patria inconsútil, de la centralisació mes absorbent; encara que hajen donat y suscrit decrets d'autonomia pera les que foren colonies d'Espanya, encara que hajen defendat en plenes Corts y en època no molt llunyanana lo dret dels pobles a regirse per ecls mateixos. Per aquests sabis que de tot ne fan un discurs eloquent, brillant, arrebador, lo de menos es la consecuencia dels principis: aquests nous Janos tenen tan fondalement arrelada en sa conciencia la idea de la evolució que obran al estil d'aquells prestidigitadors que fan canviar les coses de forma y de color d'una manera tan repentina que la gent ni se'n adona: però la cosa queda sempre la mateixa, y 'l prestidigitador ho sab, com ho saben aquesta taya de politicayres: lo cés es enganyar al públich.

També sobre l' tema del regionalisme ha parlat l'Associació de la prempsa en Joan Vazquez de Mella, quin discurs pot reduhirse á lo següent;

A! Estat deu corresponde la direcció diplomàtica y mercantil y per consegüent los tractats de pau y de guerra, los convenis y tractats de comers y ls aranzels: deu conservar l' ordre interior y la defensa del exterior, estant encarregat del servey especial de policia y de tot cuant tinga relació ab la Marina y l' exercit: deu promulgar una llei fonamental ahont se consigne la organització política del Estat: deu ser poder moderador entre les regions. Los drets de les regions deurián ser: 1.er, conservar y perfeccionar sa propia legislació civil; 2.on, resoldre per medi dels tribunals regionals y dintre de son territori tots los pleits á que dega aplicarse son dret especial; 3.er, l' ús de sa propia llengua y les relacions interiors; 4.t, constituir les Diputacions regionals pera ls efectes de l' administració interior y 5.n, que l' régime municipal dega basarse en la familia y ls gremis.

ALS MEUS FANTASMES

Fills del somni qu' envolcallats am la boira de l' il·lusió veniu á ma fantasia enllumenant la fosca de la vida am resplandors d' ideal. Creacions inmaterialis que m' aconhorteu de les penes que lo material me dona, que m' alleugere la pesantor de la vida del cos, qu' apareixea á m' imaginació obligantme á mirar enllaire, qu' escuseu el camí de la vida, dibuixantme al llunyà horitzó quelcom hermós que m' fá desitjar arriar-hi aviat: A vosaltres fills de la Bellesa vinc á resar aquesta oració que s' tribut d' agraiament i prec del qui desitja.

Tribut de agraiament per que quan l' anima ferida per les penes i pesars tanca ls ulls del cos sortiu vosaltres als ulls del anima fentla bategar am dolcissim plaher. Allavors quan patim tristesa, quan hem sofert lo cop de lo baix, lo lleig, l' innoble sortiu vosaltres dones d' hermosura exòtica á la terra devall de cels d' un color extranyament hermós i demunt de flors germanes de les del Paradís. ¡Oh! y cóm mon cor vos estima dones de renes com fulles de crisantemes, de visatje blanc com raig de lluna, de mirada trista i penetrant com la de les prerafelesques Madones dels retaules primitius. Y amb elles veniu vosaltres cavallers nobles i ardits que junteu la força dels heroes primitius amb els refinaments artístics dels nobles del Renaixement. ¡Oh jo vos saludó cavallers de mirada misteriosa com la dels retrats del Greco! Y en aquet mon envejable ahont vosaltres viviu, hi veig ratlles bellesimes de curves inesplicables sois comparables am les que dibuixen al horitzó les blaves montanyes, colors mai somniats per cap artista, armonies profondes com el seroll de les cascades que s' despenjen de les secces i tendres com cant de rossinyol enamorat, harmonies germanes de les que canten els angles vora de Deu i mares de les qu' entona el bosc quan el ven lo besa. Ratlles, colors, harmonies, dones hermoses, cavallers nobles son notes de la gran sinfonía de la Bellesa.

Be ho se prou qu' al millor de la sinfonía, nos destorba de sentirla lo seroll de lo lleig, de lo baix, de lo miserable, més per lo mateix me plau cantarla tan fort qu' aixorde totes les veus que no sien les de la Bellesa, qu' amague les soques dels arbres del camí de la vida i nos ensenyé l' majestuos brancatge carregat de belles flors, de dolços fruits i de nius de moixons aimants.

Fills del somni qu' envolcallats am la boira de l' il·lusió enllumeneu la fosca de la vida am resplandors d' ideal. Truqueu sovint á les portes de mon anima qu' agraida vos reza aquesta oració.

EMILI L. SANMARTÍ.

Barcelona 26 de Febrer de 1900.

A REVEURE

A reveure vam dir l' altra vegada, plé d' entusiasme y d' alegría l' cor; y aquell núvol de gent allí parada era un poble vivent, ab l' escalfor d' aquell patri-amor que may s' oblidà, que s' arrela per tot y creix arréu; es lo que en aquest mon nos dona vida per ser lo mes volgut, després de Déu.

Encara per l' espay s' ou com ressona l' himne sublim y etern dels Segadors, y aquells visques llenys, com ab sa fona forts s' abutjan al llop los bons pastors, percutian brunzint per l' ampla via, succehintse l' un crit á l' altre crit: que als nostres enemichs los malferia lo que á nosaltres feya un cel petit.

No es fácil esborrars de la memoria d' aquell jorn los molts plers exprimentats... ¡Que tal serán los jorns no llunys de gloria que Deu á nostre poble ns té guardats!

Allavors aquets camps de fertilesa, la terra semblaran de promissió;

per tot rebrotaran fonts de riquesa: serém de tot lo mon lo bó y millor.

Viurem en nostra terra com Deu mana treballant com á fills d' un poble actiu y morirém també á la catalana que es com á casa nostra s' mor y s' viu.

En bonhora veniuens á remoure relligant los fermes graus de germanó; y aquets lassos presents, mes forts que l' roure, representen per sempre nostra Unió.

JOAN BERGÓS.

COM SE FAN LES PÒBLACIONS

Mes que l' interès dels veïns, es obligació de les corporacions populars procurar una bona marxa administrativa dintre dels municipis pera que, percibint tots los recursos que li pertanyen, distribuïntlos en la forma mes justa y equitativa, encausen les energies dels pobles; ja que, ben dirigides, poden ferlos pròspers y dignes de admiració, tota vegada que la acció de les mateixes es colectiva mentres que la del veïnat no pot may ser mes que individual, y dit s' està, que no té ni pot tenir la forsa de aquella.

Diferentes causes poden contribuir á fer important una població; pero sian les que vulgan es necessari encausarles, dirigirles, perque succeeix com en tot, que si no s' aprofita la forsa de la naturalesa, no dona aquesta lo que té de donar.

Antes de construirse la vía ferrea de Barcelona á Saragossa, que dit siga de pas pot ser vócorre per coincidencia, Lleida no tenia cap de les magnífiques cases que componen la part dreta de la Rambla de Fernando, que avuy son l' admiració dels forasters que per primera vegada visitan nostra ciutat, ni s' havia construit lo carrer de la Democracia ni l' espayós barri de la Academia.

Jo á les hores era tan menut, que solsament conservo un insignificant recor de lo que valia Lleida; y la he vist creixer, he vist construir totes aquelles cases ab l' orgull de un fill que desitja un lloc prominent per la seu família, pera l' poble qu' ha sostingut lo seu bressol. Y toutes aquestes millores, tot aquet moviment no pot negar-se que no hi hauria estat si lo mentat ferro-carril hagués passat per un altra banda.

Mes lo fet no basta: perque si en una obra no s' hi continua fent reparos després de acabada, ve un dia que pot inutilisar-se, y aixó es lo que no convé, si volem que nostra Lleida, la històrica Lleida, torne á ocupar lo lloc important en les lletres que ocupa un temps de vista recordació.

Afortunadament Lleida té elements de sobres pera obrir-se camí en lo mon de la civilisació, que ben aprofitats, poden tornarli ab poch cost y en un número insignificat d' anys, lo centre comercial que en no llunyana època ha tingut.

Diferents son aquests elements que penso anar exposant poch á poch, al objecte de que la Corporació municipal aprofite lo que de ells considera de utilitat: y no hi ha dupte que ja siga que l' idea arriba a implantarse ó que se'n porte a cap un altra de mes facils resultats, no ha de ser Lleida tan poch agrahida que deixe de elogiar al que ho fassa.

No faré per ara mes que recordar los projectes que té entre mans la Corporació municipal; puig que una vegada terminats donarian a Lleida un aspecte completament distint y portarien la desaparició de dos de les tres célebres paraleles, ja que l' altra, ben condutida, serveix encara per hermosear la part plana de la ciutat.

Un d' ells es la portada d' aigües á la capital; mes ben dit, purificar la que ja tenim, puig que segurament la nostra es una de les poblacions que en més cantitat la poseheix.

Ja fa molts anys que està al ordre del dia, diuemho aixis, lo projecte en cuestió; un dels que farian desapareixer la fama que té Lleida per los forasters y en particular per los que venen de la part de Castella, de que en ella sols hi ha aigua bruta pera ls usos domèstichs: pero may aquet projecte l' haviam considerat tant adelantat ni tant viable com en l' hora present perque gracies a la conversió de les suspcion procedents del 80.º de propis conta ja la Corporació ab una base pera portarlo a cap: solsament falta que s' imprimeix gran activitat al assumpto, y que cuan les obres comencen se procure donarhi l' impuls necessari per acabarles en lo mes breu temps possible.

No coneix lo projecte mes que per lo que n' ha dit la veu pública: aixis es que, apart l' excellent que 'mpareix qu' arriba un dia en que s' puguen desterrar los clàssichs filters casolans, no puch apreciar ni la part en que ha de instalarse la presa d' aigües pera construir les basses depuradores, ni la part econòmica del projecte, pero sigue lo que vulga, com que un y altre son de capital importancia perque estan intimament lligats, reconeix que es aigne d' estudi: perque mentres la presa colocada en una part pot fer mes cara la conducció, en altra pot ser causa de que no tinga l' aigua tanta pressió que deixe á la part alta sense aquet element de vida lo qual deu evitarse ara que encara s' hi es á temps.

No s' deu, pues, escatimar gasto pera que siga un fet tal projecte: lo únic que deu mirarse després de minuciós exàmen, es ferlo com mes pronte millor, y dins del seu cost procurar que no s' fassan treballs que després tingan que rectificarse, ó que una vegada terminats, resulten deficientes.

May pot esperar-se com ara un èxit en lo sentit indicat; puig que la primera autoritat local, lliure com pochs, de altres ocupacions, pot dedicar-se molt mes temps á tant importants assumptos.

SELGUÀ.

CRONICA

—Principals actes religiosos de la Setmana Santa:

Lo dimarts á les set de la tarde se cantarà l' Miserere gran del Mtre. Mercé, en l' Iglesia de la Sanch durant los exercicis del Quinquinari, lo qual segueix esplèndidament concorregut.

A les set de la tarde del dijous sant se cantarà, lo famós Miserere del Mtre. Mercé á l' Iglesia Catedral per sa capella de música inmediatament avans dels fosos.

Los Monuments que podran visitar-se durant los dies de dijous y divendres sants, son los següents:

S. I. Catedral, Santa Maria Magdalena, Sant Joan, Sant Pere, Hospital, Mercé, P. Sanch, Cor de Maria, Hermanites dels Pobres, Santa Clara, Santa Teresa, Sant Josep, Sant Llorens, Sant Martí, Sant Andreu, Ensenyança, Dolors y Sant Pau.

Després de les solemnitats del dematí del dijous sant, lo Sr. Bisbe servirà, en lo saló dels Apostols de son Palau, lo dinar als dotze pobres, que representan los apostols ó deixebles del Senyor. A les dues de la tarde de dit dia, y en la Catedral, tindrà lloc lo piados acte del lavatori y seguidament lo sermó dit del *Mundato*.

A les 6 del matí del divendres sant, lo P. Rodriguez, orador quaresmal del temple matris, predicarà en la Catedral lo sermó, vulgarment dit de la *Bofelada*.

De les dotze á les tres del mitjà dia del divendres sant, se farán en l' Oratori dels Dolors les tres hores d' agonia, estant encarregat de ses plàtiques un fervorós orador sagrat.

A les vuit de la nit del prop vinent divendres, sortirà del Oratori de la P. Sanch la processó del sant Enterrero que seguirà l' curs de cad' any. Hi assistirán forces de cassadors ab sàxara, banda de trompetes y esquadra de gastadors. Segons tenim entès los tradicionals *armats* se presentarán enguany, tarde y nit, ab sos trajes reformats artísticament.

—La professió de vestes que cad' any celebra la venerable Congregació dels Dolors, sortirà de son Oratori propi á les vuit d' aquesta nit recorrent lo curs següent: Cavallers, Tallada, Palma, Correu vell, Major, Paeria, Constitució, Estererfa, Sal, Pilota, Constitució, Major y Cavallers.

Hi assistirà la Banda de música *Lira Popular*, y l' piquet lo donarà lo batallo de Mérida.

Los *armats* que precediran á la processó donarán l' acostumat *pasa-calle* á dos quarts de quatre de la tarde.

—En nostra Redacció se trovan de venda sagells catalogants des de la 7.ª a la 16.ª edicions.

—S' han rebut en lo Govern civil los titols administratius á favor de Na Josefa Siscart, Victoria Puig, Rosa Menal, Facunda Soler è Isabel Vizcaino, nombrades mestres propietaries per concurs, de Altorn, Civis, Sarroca de Lleida, Sant Llorens (Camarasa) y Cogull: també s' han rebut los dels mestres de Arties, Arrés, Batlliu de Sas y Senterada, en Enrich Marin, Perfecte B. Buers, Alfred Moliner y Bruno Martinez.

—Lo diumenge y dilluns passats feu un dels automòvils de Lleida l' anunciat viatge a Pons, sense cap dificultat ni contrates. Sabent que les proves fets en lo trajecte de Lleida á Balaguer havian estat satisfactories, era de presumir que també guanyaria lo tres de carretera de Balaguer á Pons: però, l' aspresa del terreno, la major importància de pujades y baixades, especialment les conegudes ab los noms de Costa de Cubells y Costa blanca, les sinuositats del camí y altres causes feyan creure á n' alguns y fins temer als mes entusiastas que tal volta pogués presentar-se algun petit obstacle: no fou felisament aixís, sinó que ab la mateixa destresa se pujaban les costes com se baixaban les pendents, del mateix modo se serpejaba per les torteres del camí com se corria per les rectes de la carretera.

La curiositat despertada entre ls pobles d' aquells encontorns era gran: aixis es que sortiren á rebrels á la carretera una munio de gent a les poblacions de Foradada, Cubells, Artesa de Segre y de Pons, fentse llengües á tot arreu dels nous locomòvils y omplint de felicitacions als expedicionaris.

Ens en alegrem per representar un progrés y una millora pera les comarques qu' ha d' atravessar y felicitem als que han tingut tan bona idea.

—Per causes independents de sa voluntat tingué que desistir la Junta Permanent de la Udió Catalanista de vindres personalment á fer entrega dels lassos que dedica á les Societats corals d' aquesta població. En son lloc delegà á nostre company D. Frederick Renyé, President de l' Associació Catalanista, pera que fes entrega als coros «La Paloma» y «La Violeta» dels esmentats lassos; qui cumplint ab l' encàrrec los citá ahir nit pera que poguessen recullirlos.

—Han correspost enviant son número á n' aquesta Redacció los segunts publicacions: *El Diario de Lérida*, *La Renaixença y Catalunya Nova* de Barcelona; *La Revista de Sabadell*; *L' Oloti*, d' Olot; *La Comarca d' Urgeles*, de Mollerussa; *Gent Nova*, de Badalona; *Lo Geronés*, de Gerona; y *Lo Pi de les Tres branques*, de Berga.

—Los tenedors de paper del 4 per 100 Exterior que presentaren les factures per l' adquisició dels nous cupons, se queixan y ab raho, de que després de dos á tres mésos que 's demanaren y havent versut lo cupó en 1.er d' Abril, no se 's retornen los titols cumplimentats.

A pagar no seas diligente diuhen los castellans y com tal volta l' govern pensa tenir los quartos del escreix qu' ha fet en los tabacos, y paper timbrat per satisfacer aquest cupó podria donar-se 'cas de haverse d' esperar fins al venciment de Juliol ó d' Octubre que aleshores los entocará més.

Y després; millor que 'l govern, ningú, per ferlos de vidriola; guarda la de tots.

—Que no hi tenen confiança?
Nosaltres tampoch,

—Corre'l rumor, mitj confirmat per certes insinuacions de la prempsa local, de que aquet any ens quedarem sense festes per Sant Anastasi, si s' exceptuan quatre vulgaritats com lo castell de fochs, passeig dels jogants y *cabessudos*, etc.

A nosaltres, qui ns consta tan bé, l'afany ab que treval·la la Comissió de Fires y Festes del Municipi, los vers desitjos que l'animaban, y les ganes que tenia de quedar com Deu mana, ens ha sorprès lo rumor á que 'ns referim, y no podem atinar quina sia la causa y fonament en que l'esmentat rumor se basa.

Pro creyem que, de ser cert, la Comissió de Fires y Festes ve obligada á dar públicament la rahó y 'ls motius, per poderosos que sigan, que l'han induït á prendre tan sensible resolució, ja que fermanent creyem que no es culpa d'ella.

Lo rompre 'ls convencionalismes, si be es perillós, es simpàtic, y dihem això perque potser hi haurá de per mitj costes que per prudència s'han de callar; encara que nosaltres clars y catalans, opinem que la veritat se deu dir sempre.

—Los efectes timbrats que s'han retirat de la circulació en virtut de la nova Lley del Timbre, poden canviarse en los Estanachs de D. Joseph Vazquez (Plaça de Sant Joan) y de D. Joseph Cruz (Carrer Major).

—L'Ajuntament de Seu d'Urgell acordà establir dos noves fires: una en los dies 8 y 9 de Juny y l'altre en los dies 11 y 12 de Setembre; trasladantse la que s'celebra durant los dies 10 y 11 d'Abrial dimars y dimecres després de la Pascua de Resurrecció.

—Nostre benvolgut amich y ferm company de causa en Juan Bergós Dejan tingué, á les 11 del dematí d'ahir l'inmensa pena de veure morir á son hermós fill Joseph, després de penosa y traydora malaltia que ha acabat ab sa preciosa existència.

Sab nostre estimat company, axis com sa virtuosíssima esposa la part directa que prenen en son dolor, sols mitigation per la certesa de que desd'ara tindrán un nou angel al cel, que pregára á Deu per sos aymants pares.

—Contra la costum que semblava establerta á ca la Ciutat, lo dimecres celebrà sessió de 1.ª convocatoria l'Ajuntament, baixa la presidència del Sr. Costa, acordantse, després d'aprobada l'^a acta de l'anterior, que passesssen á la Comissió 2.ª (Obres) les instances presentades per Ignasi Cots, Pere Mestre, Gregori Mor y Joseph Serra, y cedir una ploma d'ayqua á Joseph Cañelles.

La Comissió 6.ª (Hisenda) proposá se donguessen poders á Manel de la Lastra y Romero de Tejada per' agència i' sobre d'interessos de la Pia Almoyna.

Lo Sr. Aige pregá a l'Alcaldia que s'ha desplegue tota l'activitat en les obres del Carrer Major á fi de que quede arreglat per avuy. Lo Sr. Agelet Romeu, no vā parlar del voltmetre, pero si, y ab rahó, de que podría ser perjudicial als veïns del carrer major lo camí de rasant del paviment de dita via.

Y dihen lo Sr. Costa la sagrmental frase de: «se tendrá presente», quedá tancada la sessió.

—Pareix que de ordre superior s'ha manat á la Diputació provincial que restituïsesca en son càrrec del Director dels Establiments provincials de Beneficència en lo termini de tres dies á D. Miquel Viladrich y Camarasa, qui havia obtingut dit càrrec per oposició y n'havia sigut separat fà alguns anys. S'ha ordenat també que al Sr. Viladrich li sian abonats, conforme es just, tots los sous que ha deixat de percibir desde que se l'remogué de son càrrec. Total que qui paga 'ls plats trencats son los pobles de la província.

De totes maneres hem de felicitar á la primera autoritat civil per la energia que ha desplegat en favor d'una causa justa.

—Les Cambres Agrícola y de Comers d'aquesta Capital, la Delegació en la mateixa de la Unió Nacional, y entitats de Seu d'Urgell, Artesa de Segre, Balaguer, Sort, Bordes y Serós han protestat de la aprobació dels presupostos.

—La Comissió Provincial de la Diputació celebrará sessió los dies 11, 18 y 25 d'aquest mes, á les 10 del dematí, y 'ls 10, 17, 24 y 30 á les sis de la tarda.

—Durant los últims dies d'aquesta setmana han estat á l'ordre del dia les tradicionals palmes y palmoms; y 'ls apa-

radors de les confiteries plens de gom á gom, de dolços y llemínatures pera engalanar les palmes, é indigestar á la quixalleta.

—Han acabat los exercicis d'oposició á les disset notaries vacants en lo Colegi notarial de Barcelona.

—Lo dia 2 d' Abril eran 56 los reclusos en aquest Correcional.

—A les tres de la tarde de demà, serà reintegrada al Convent de les Descalses, la Verge dels Dolors que presidrà l'acte religiós d'aquest vespre.

—Lo dijous va surir de Barcelona cap á Madrid lo Gobernador Civil de aquella província Sr. Sanz Escartín á fi de rebre ordes del Sr. Silvela. No se sab l'assumpto que l'hi porta, pero no faríam mal en suposar que 's tractarà de la cuestió catalanista, que sembla li raca molt al Gobern.

Secció comercial.

Dos mercats ab alguna mes concurrencia que en los de les últimes s'han celebrat en la setmana prop pasada; pero aixís y tot les ventes de blat resultan escasses.

No s'ha operat mes que en partides de poca importància, destinades solament al consum local y alguna que altra als pobles del voltant.

Aquesta poquedad de venta es causa de que 'ls preus resulten mes nominals que efectius y de que sobre d'ells no puga formar-se opinió.

Per altra part, hi ha hagut alguns arribos de blat, que, ademés de ser poch importants, han anat directament als magatzems pera 'ls que venian ja contractats.

L'oferta per això tampoc es important; puig que de serho faria baixar los preus en les circumstancies que avuy atravessem; ja que la demanda, satisfetes com estan les necessitats de moment, seria poca y 's valdrà de l'ocasió.

La concurrencia que s'ha vist en los mercats l'ha moguda la necessitat de vendre pera atendre als gastos de primavera; per això en lo que hi ha hagut mes transaccions ha set en llegums y grans de pienso que han conservat lo preu corrent en setmanes anteriors.

En lo mercat de vi s'hi desperta alguna demanda ab destí a les poblacions no productores pera l'seu consum; esent molt mes buscatal de grau y color, tan per que 's conserva millor com per les condicions que reuneix pera barrejarlo ab l'altre de menos forsa que 'l converteix en un vi excelent de taula.

Cuant mes color te'l vi y mes fortaresa, mes se presta també á ser falsificat, en lo qual s'hi tindrà de vigilar moltíssim, tota vegada que ademés de ser nociu per la salut, se 'l converteix en arma contra l'pagés.

Aquí a Lleyda resulta un vi fluix á tot serho; degut tant com res al poch que s'ha adelantat en la fabricació del mateix y gracies que per ara porta menos preu que en anys anteriors.

En oli no ni ha que dirho; tampoc s'observa gran trafech: alguna partida de poca importància que 's factura per les estacions del trajecte de Lleyda á Barcelona, que tot prove de pobles pròxims á Lleyda per lo cantó de les Garrigues.

Lo preu, mes baix que temps enrera; y es natural, per que degut a les dificultats del transport, lo mercat de Lleyda no pot donar la nota de preus si 's té en compte que fora de una època de gran demanda resulta casi sempre desert.

ESPLUGA.

Butlletí Bursatil

Interior.	73·40
Exterior.	80·10
Amortizable.	80·90
Aduanes.	102·25
Cubes 6 %.	86·45
Cubes 5 %.	72·10
Filipines.	92·25

Accions.

Norts.	61·25
Alicant.	89·45
Orenses.	23·35
Sant Joan.	14·50
Canal d'Urgell.	23·00
Banch d'Espanya.	515·50
Tabacalera.	432·00

Obligacions

Segovies 5 %.	97·90
Almanses 5 %.	98·00
id. 3 % adher.	67·50
id. id. no adher.	00·00
Frances 4 1/2 %.	92·50
id. 2 1/2 %.	51·75
Municipals 6 %.	104·25
id. 5 %.	97·50
Trasatlàntica.	

Gambis sobre l'extranger

Londres á 90 días fecha.	32·35
id. á la vista.	32·50
Paris á la vista.	29·90

Preus del or

Centens Alfons.	28·25
id. Isabellins.	32·75
Unses.	29·00
Monedes 20 pesetes.	28·25
Or menut.	24·26
Franchs.	28·00
Lliures.	30·00
Dollars.	34·00
Marchs.	28·00

Secció oficial

Extracte del Butlletí Oficial. — **Dia 2.** — Reglament provisional per l'administració y cobro del Impost de Transports (Continuació). — Real orde sobre la classificació industrial de les tendes de sombreros. — Lley creant la servidumbre forosca del pas de corrent elèctrica y regulant los casos en que procedeix.